

Høringssvar til Europa-Kommissionens Call for Evidence om *European Ocean Act*

1) Overordnet vurdering og anbefalinger

DN og Danmarks sportsfiskerforbund bakker op om behovet for en juridisk ramme, der styrker EU's havforvaltning og sikrer, at eksisterende miljømål faktisk opnås. *European Ocean Act* rummer et potentiale til at sikre færre sektoropdelte politikker og en mere systematisk, tværgående tilgang til havets tilstand. Det er dog afgørende, at Act'en indeholder juridisk bindende mål og klare forpligtelser, og ikke kun politiske hensigtserklæringer som i *Ocean Pact*. Den nuværende formulering risikerer ellers at være utilstrækkelig til at realisere de naturmål, EU har forpligtet sig til.

2) Skærpede krav til biodiversitet og naturbeskyttelse

Den marine biodiversitet i EU's farvande er fortsat under massivt pres fra forurening, habitatforringelse, klimaændringer og overudnyttelse. Der er behov for:

- Lovfæstede mål for 30 % havbeskyttelse inden 2030, herunder mindst 10 % strengt beskyttede i tråd med EU's internationale forpligtelser. Dette bør være et helt centralt element i *Ocean Act*.
- Klar definition og forbud mod bundsløbende redskaber i beskyttede områder dedikeret til naturbeskyttelse, da sådanne aktiviteter underminerer hensigten med beskyttede havområder.
- Stærkere kobling til Marine Strategy Framework Directive (MSFD), så *Ocean Act* understøtter opnåelsen af god miljøtilstand i alle EU-havområder. Kommissionens egen evaluering viser, at målene endnu ikke er nået, så der er behov for et styrket og målrettet implementeringspres.

3) Styrket governance og data

DN og Danmarks Sportsfiskerforbund støtter en forbedret governance-model for EU's havforvaltning – herunder bedre koordinering mellem medlemsstater, EU Kommissionen og sektorinteresser. For at dette reelt styrker naturhensyn kræves det dog, at:

- Der nedsættes et formelt tværsektorielt koordinationsorgan med mandat til at sikre implementering af miljømål på tværs af fiskeri, energi og transport og havplanlægning.
- Der bliver åben adgang til standardiseret marine data, der muliggør transparent overvågning af økosystemers tilstand, økosystemfunktioner, effekter af menneskelig aktivitet og status for beskyttede arter og habitater.

4) Finansiering og håndhævelse

Det er afgørende at lovgivningen ledsages af tilstrækkelig finansiering til både overvågning, håndhævelse og økosystemrestaurering. Det er en dokumenteret udfordring, at eksisterende forpligtelser ikke bliver fulgt op med tilstrækkelige midler og sanktioner, hvilket har betydet manglende fremskridt i bl.a. implementeringen af Natura 2000-planer i havområderne. Der bør derfor:

- Sikres finansiering til forvaltning af beskyttede havområder, økosystemrestaurering og langsigtet overvågning.
- Etableres en håndhævelsesmekanisme, der sikrer overholdelse af EU's miljømål med klare konsekvenser for medlemsstater og aktører, som ikke leverer resultater.

5) Økosystembaseret forvaltning og steder med særlig naturværdi

Ocean Act skal forpligte sig til en økosystembaseret tilgang, som anerkender havets kompleksitet og sammenhæng mellem klimaforandringer, biodiversitet, kystzoner og socioøkonomiske interesser. Prioriterede emner inkluderer:

- Beskyttelse og restaurering af habitater med særlig naturværdi (fx rev, ålegræs, biogene rev og gyde- og opvækstområder).
- Forbindelse mellem land- og havpolitikker, således at forureningsreducerende tiltag på land (næringsstoffer, kemikalier) integreres i havforvaltningen.

6) Reduktion af forurening og miljøfarlige stoffer

En havforordning bør fastlægge bindende og dokumenterbare målbelastninger for næringsstoffer, og bindende økotox-baserede miljøkvalitetskrav for kemikalier og øvrige forureningsbelastninger med udgangspunkt i forebyggelse ved kilden. Anvendelse af blandingszoner som fortyndingsmekanisme for overskredne forudledningskrav skal udfases, da den reelt overfører belastningen til havmiljøet. Reguleringen skal integrere land-hav-interaktionen og sikre, at sektorpolitikker – herunder landbrug og spildevand – understøtter målet om god miljøtilstand.

7) Fiskeriforvaltning og finansiering

Fiskeriforvaltningen skal bringes i overensstemmelse med økosystembaseret forvaltning og målet om god miljøtilstand. Det indebærer effektiv beskyttelse af sårbare habitater og reelle restriktioner mod bundpåvirkende redskaber i beskyttede områder.

EU's finansieringsinstrumenter – herunder Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond (EMFAF) – bør målrettes genopretning, kontrol og håndhævelse samt omstilling til skånsomt fiskeri. Støtteordninger må ikke fastholde overkapacitet eller naturskadeligt fiskeri, men skal være betinget af dokumenterbar miljømæssig forbedring og overensstemmelse med

havmiljømålene. Derudover, bør det sikres, at kommissionen følger op på, hvorvidt midlerne reelt bruges til det, de er tiltænkt.

Afsluttende anbefaling

DN og DSF anbefaler, at *European Ocean Act* kommer til at udgøre en juridisk bindende ramme der:

- integrerer ambitiøse naturmål med klare deadlines,
- sikrer effektivt beskyttede havområder,
- etablerer reelle mekanismer for gennemsigtighed, finansiering og håndhævelse,
- prioriterer økosystembaseret styring frem for sektoropdelt politik,
- og fremmer et hav, der er både biologisk sundt og modstandsdygtigt i mødet med klima- og menneskelige belastninger.

Mvh.

Kaare Manniche Ebert, Biolog, Danmarks Sportsfiskerforbund

Emilie Kallenbach, Havpolitisk rådgiver, Danmarks Naturfredningsforening,